

Становище

от доц. д-р Михаил Ивов Рашков, дм
началник II-ра Клиника по „Ортопедия и травматология“
УМБАЛСМ „Пирогов“

Относно: дисертационен труд на д-р Борислав Георгиев Тасев на тема **„Оперативно лечение на острата заднолатерална ротаторна лакътна нестабилност“** за присъждане на образователната и научна степен „доктор“.

Написването на това становище ми бе възложено чрез **заповед №РД26 - 1183/19.06.19** на Директора на УМБАЛСМ „Пирогов“.

Непознаването на механизма на травмата и патоморфологията на лакътните луксации твърде често води до грешки при избора на лечебен метод. Последствията са известни – контрактура, хронична нестабилност и болка, тоест възпроизвеждане на лошите резултати описани преди десетилетия от класиците на лакътната травма.

В тази насока, трябва да се подчертае, че и актулната литература не изобилства от студии, които да дадат отговор на въпроса „Кой е оптималният метод на лечение на острата лакътна нестабилност?“

Поради това, въвеждането на един рационален подход в лечението на лакътните луксации, който да позволи да постигнем приемливи и предсказуеми функционални резултати е крайно наложително.

Очевидно е, че темата за лечение на острата заднолатерална ротаторна лакътна нестабилност е твърде актуална.

Представеният за становище дисертационен труд на д-р Борислав Тасев има стандартна структура и е развит на 148 страници, от които 132 страници текст и 16 книгопис.

В глава *Литературен обзор*, върху 34 стр, са изложени достъпните източници за: епидемиология, класификация, остеология, хирургична анатомия и биомеханика на лакътната става, механизъм на травмата и диагностика на лакътните луксации. Главата е развита на стегнат академичен език и дава необходимата информация за осмисляне на последващата научна разработка.

В глава III-та – *Цел и задачи*, става ясно, че същината на дефинираната цел е да се въведе **етапен оперативен метод** за лечение на острата лакътна нестабилност, настъпила по заднолатерален ротаторен механизъм. Поставените от докторанта 5 задачи решени последователно и цялостно позволяват достигане на зададената цел.

В по-общ план, д-р Тасев формулира и подлага на изследване следната **хипотеза** - чрез анатомично възстановяване на нестабилните лакътни луксации (семпли и комплексни), получени по механизма на ЗЛРН, могат да се получат отлични резултати, сравними с тези при контролна група болни със ЗЛРН от стабилен тип, лекувани неоперативно.

В глава IV – *Пациенти и методи*, подробно са описани характеристиките на изследваната група, дизайна на проучването, обработения материал и използваните методи.

Глава V – *Резултати* е нагледно илюстрирана с таблици и фигури. В тази глава е очевидно, че дисертантът е извършил едно пълноценно научно изследване. Прави впечатление обаче, че при представените клинични случаи, ротацията на предмишницата е изследвана при лакът в екстензия, което не е прието за стандарт и би могло да направи несигурно сравнението на резултатите.

Глава VI – *Обсъждане*. В тази глава се дискутират всички повдигнати при обработката на резултатите въпроси. Отново – фокусирано и стегнато. С